

Wildcards (wieloznaczniki)

Konsola umożliwia wykonanie złożonych operacji. Jest to możliwe m.in. dzięki zastosowaniu *wildcards*, zwanego inaczej *globbing*'iem. Wieloznaczniki są też podstawą wyrażeń regularnych (*regular expressions*). Prosto mówiąc, są to znaki lub ich kombinacje, które są interpretowane przez powłokę jak ciągi znaków o zdefiniowanej wieloznaczności i złożoności.

Wildcards są wykorzystywane zarówno przez powłokę jak i jej określone komendy lecz nie wszystkie *wildcards* są interpretowane tak samo. Poniżej przedstawione są symbole rozpoznawane przez powłokę i ich znaczenie.

*	dowolny ciąg znaków
?	dowolny pojedynczy znak
[znaki]	dowolny znak z listy
[!znaki]	dowolny znak <i>nie</i> z listy
[^znaki]	dowolny znak <i>nie</i> z listy
[a-z]	małe litery z podanego zakresu ¹²
[A-Z]	wielkie litery z podanego zakresu
[0-9]	cyfra z podanego zakresu
[klasa]	znak zdefiniowany przez klasę znaków (<i>character class</i>)
{,}	każdy z podanych ciągów – oddzielane przecinkiem bez spacji

Klasy znaków przydatne przy pracy z nazwami plików i katalogów:

[:alnum:]	dowolny znak alfanumeryczny
[:alpha:]	dowolny znak alfabetu
[:blank:]	wszystkie odstępy poziome
[:digit:]	cyfra
[:lower:]	mała litera
[:upper:]	wielka litera

Dokument złożony czcionką *Antykwa Półtawskiego*.

¹Działanie jest zależne od ustawienia opcji systemowej porządku sortowania. Domyślnie w bash'u litery są uporządkowane następująco: aAbB[...]yYzZ. Poprzedzenie komendy, w której używamy zakresu liter, kodem LC_ALL=C; daje spodziewane zachowanie zakresów — sortowanie jest alfabetyczne i wielkie litery są ustawiane przed małymi.

²Użycie [i] do zakresów i listy znaków można łączyć.